

RÖRLIGT

Kallinge (TIFF:s medarbetare) De gör inget stort väsen av sej, folket vid F17:s robotdivision. Det "låter" inte på långa vägar så mycket om dem som om bröderna i sina flygande maskiner. Men när det hörs, ja då hörs det ordentligt. Men detta är inte det avgörande. Knuten är beredskapsläget, att vara beredda om ofreden kommer. Vilket innebär att vara förtrogen med sin materiel, att både personal och materiel är intrimmade i sina funktioner både tekniskt och taktiskt. Parollen är: snabbt på plats, snabb klargöring av systemets alla enheter och så — skott.

Vi har som bekant f n sex robotdivisioner, RB 68. Två av dem finns vid F8 i Barkarby medan F10, F12, F13 och F17 har vardera en division.

Om man säger att robotdivisionerna kompletterar vårt jaktflyg så är det ett direkt citat ur den motive-ring som gavs vid beslutet att inköpa systemet. I ÖB 62 kan man nämligen läsa: "Som ett komplement till jaktflyget erfordras luftvärnsrobotar för insats mot mycket snabba anfallsflygplan och på de allra högsta höjderna eller där jaktflyget får otillräcklig förva-ring".

SNABBT

Sista stycket i det citerade poängterar ju även att våra robotförband på kortare tid än ett icke förvarnat flyg är klara för en insats mot fientligt flyg. Det är också en bekräftelse på den gamla satsen att nya anfallsvapen ger impuls till nya försvarsvapen. Det är alltså ingen tillfällighet att vårt luftvärnsrobotsystem inrangerats under flygvapnet, som därmed fått ett nödvändigt komplement.

Imponerande aktivitet

När man får se en robotgrupp i arbete kring den hotfulla projektilen och vid de olika serviceenheterna blir man onekligen imponerad. Varje enhet har sin givna plats i grupperingsområdet och varje man har sitt att sköta för att göra gruppen stridsklar. De tunga enheterna kan med hjälp av specialfordon snabbt placeras ut och grupperas. Utrullningen av kilometervis med kabel går med fermitet, trots att det kräver stor manskapsinsats. Aktsamheten med materielen är också något man frapperas av. Det är ju synnerligen viktigt att robotgruppens insatser inte äventyras av handhavandeskador.

TRÄFFSÄKERT

Man förstår att det ingalunda varit något lätt problem att förvandla ett stationärt system till ett rörligt. De

olika specialfordonen har vart och ett utformats efter den serviceenhet som skall transporteras. Fordonen har också ingående testats i mycket hårda prov och svår terräng. Med hjälp av dem kan nu grupperna snabbt förflytta sig. En rörlighet som är ovärderlig både ur aktivitets- och skyddssynpunkt.

Elektronik

Vad som utförs manuellt är emellertid en ringa del i betraktande av helheten för detta försvarsvapen. Inne

MEN INTE BULLRIGT i vardagslag

i robotgruppcentralen, gruppens nervcentrum, är varje utrymme upptaget av olika slags apparatur. Här finns också en datamaskin som utfört de komplicerade räkneoperationerna. På en radarskärm framför stridsledaren kan man följa målets bana och beräknad "framförpunkt", alltså den punkt där roboten och målet möts.

Stridsledarfunktionen är naturligtvis mycket viktig. Förutom att vara tekniskt väl insatt i de olika delfunktionerna inom robotgruppcentralen måste också mannen på den posten vara kapabel att fatta snabba beslut.

Omfattande utbildning

Att vara befäl vid en robotdivision kräver också mycket av sin man. En gedigen teknisk utbildning måste ligga som grund vid sidan av den vanliga trupputbildningen. Den invecklade tekniken kräver emellertid också expertis inom olika specialområden och man föreställer sig att den tekniskt intresserade här har mycket att hämta.

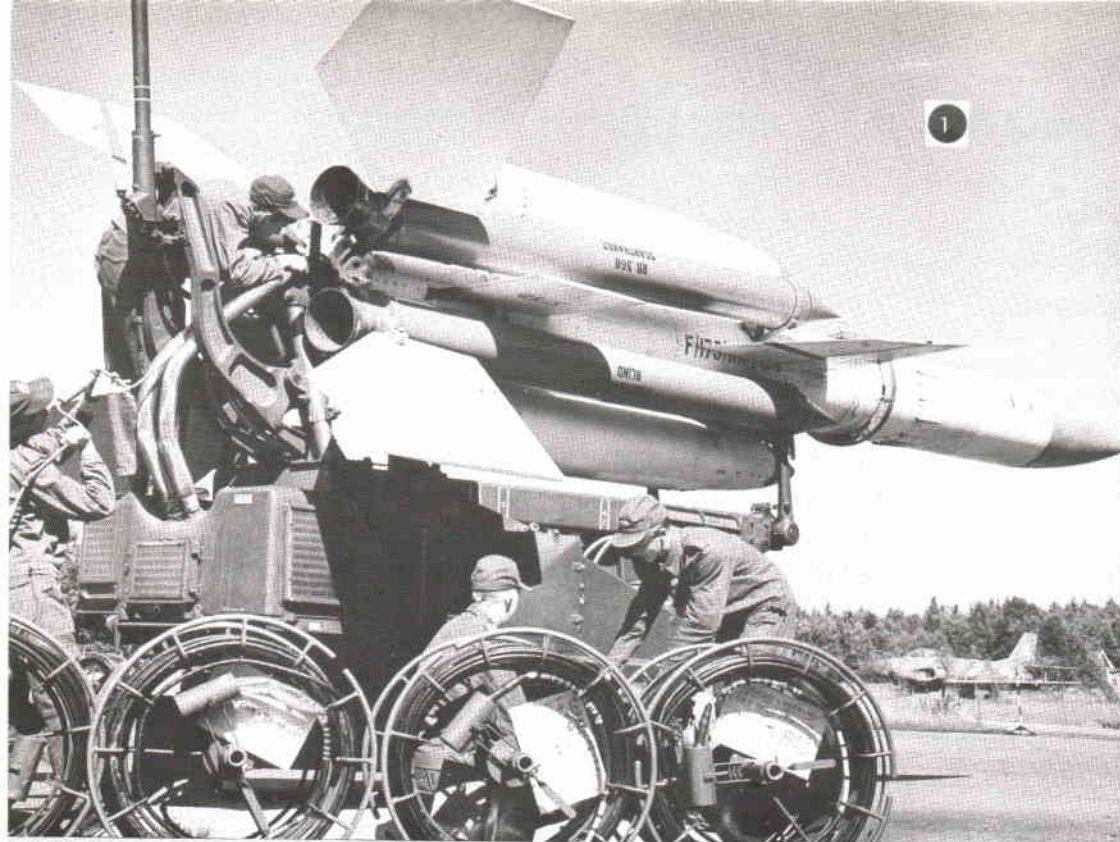
De höga tekniska kvalifikationer som erfordras för vissa poster gör emellertid också att vederbörande blir eftersökta på den civila marknaden. Utbildning bedrivs emellertid kontinuerligt. Kamratskap och god laganda betyder också mycket i sammanhanget.

Felsökning

I ett så komplicerat system som RB 68 gäller det förstås att snabbt kunna lokalisera och avhjälpa uppkomna fel. För att klara detta krävs en intensiv träning för teknikerna. Den träningen får man genom att systemet till 99 procent kan köras operativt. Endast vissa kretsar i avfyringskedjan utesluts. Så det där att det inte skjuts så mycket — av ekonomiska skäl — kompenseras man med att trimma markfunktionerna.

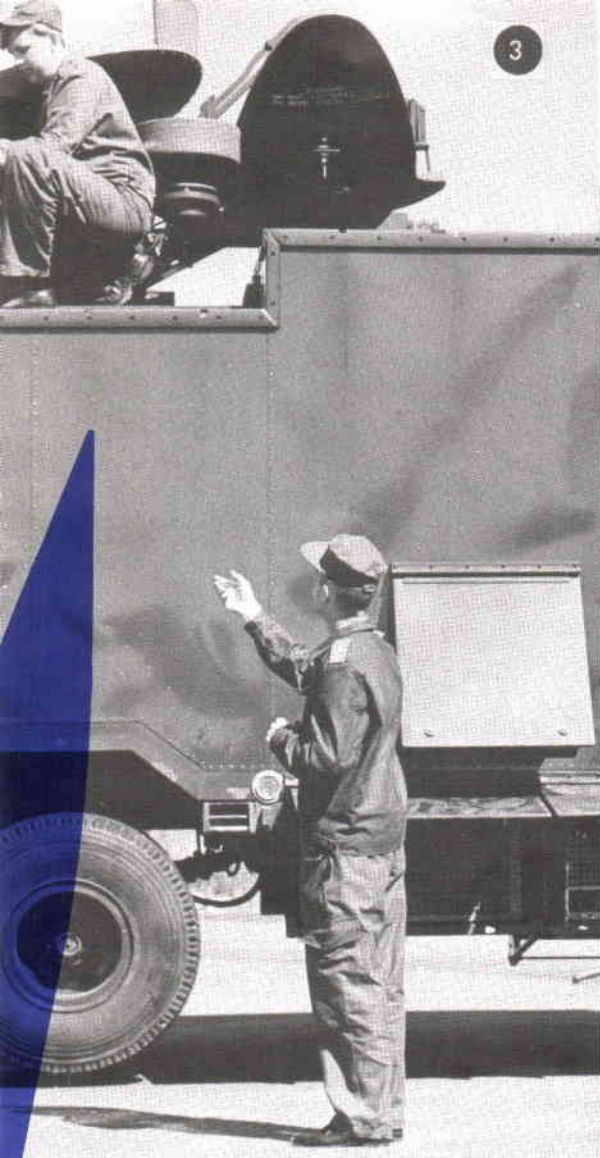
Men när det skjuts, ja då kan man också visa upp utmärkta resultat. Våra lvrobotdivisioner är alltså med och vakar över vårt lands säkerhet. Ute i buskarna någonstans. Osynliga men seende, vakande och beredda — om det kniper.

Kåwe

Här är ett bildsvep från en
vid F17, där kapten Nils
och åter övning är förstås
riell att handskas med och
utskjutningsplats gäller det
uppgifter. Förtrogenheten
här jobbet. Speciellt utprov
erna rörliga. Inte minst ut
jobb, där det också gäller a
i förrådet ligger 20 000 kv

1. 904 Jeppsson, 1030 Tbulin, 829 Pettersson och 227 Bengtsson gör roboten klar.
2. Robotgruppcentralen lyfts av transportfordonet och står snart redo att vara
robotens hjärna.

3. Här är det belysningsradarn som klargöres. 530 Andersson vevar 404 Karlsson kollar väginställningen och teknikern Olsson dirigerar jobbet. 4. På väg ut i busken med vårt nyaste antivapen. 5. Här var det kabel och åter kabel. Det ford-
ras mycket sådan i en robotgrupp.

RB 68

robotgrupp i dagsrutinen. Bilderna tagna
örjeson leder robotdivisionen. Övning
de vpl dagsrutin. Man har tung mate-
för att snabbt komma på plats vid en
att varje man i minsta detalj kan sina
med materielen är därför a och o i det
ade transportenheter gör lvrobotgrupp-
läggningen av kabel är ett omfattande
handskas varligt med materielen. Och
maskeringsnät för det egna flygskyddet.

